

Un dels usos més rellevants de la fusta que va fer el grup de la Draga sens dubte fou l'ús arquitectònic. Es tracta d'un ús rellevant per la importància de la funció en ella mateixa, però sobretot per la quantitat de matèria primera que es va aportar al poblat per tal de poder-la desenvolupar. Amb les dades obtingudes fins al moment, no és possible fer un dibuix exacte de la morfologia de les estructures constructives de fusta, però sí que es poden assenyalar alguns aspectes bàsics que ens han permès desenvolupar models hipotètics.

El primer aspecte destacable entre les fustes utilitzades com a elements arquitectònics és l'absència d'elaboració d'encaixos, com veurem en parlar de la fusteria i del treball de la fusta. En el procés de transformació de la matèria primera tan sols es desenvolupen els treballs bàsics i essencials perquè aquell element de fusta pugui desenvolupar la seva funció, ja sigui com a element arquitectònic o com a eina de qualsevol tipus. És a dir, en cap cas identifiquem ni adorns ni, per descomptat, encaixos. Això implica que la unió de les diferents fustes arquitectòniques es feia acoblant-les per testa; és a dir, sense encaix, quan la força de la unió radica en elements externs a les fustes unides. En aquest sentit, és imprescindible utilitzar com a elements fonamentals bàsics troncs amb forma de forca o d'angle (ja sigui seleccionant troncs directament al bosc amb aquestes formes o transformant-los durant el procés d'elaboració) per tal que treballin en compressió amb les altres fustes. Aquests elements, que havien de ser la base o els fonaments de les construccions, devien estar clavats al terra, mantenint una disposició vertical, per tal que altres elements arquitectònics s'hi poguessin recolzar, ja sigui arran de terra o semielevats.

Un altre aspecte que implica la no existència d'encaixos i de clavilles i espigues, i la necessitat d'haver d'acoblar les fustes per testa a través de forques i angles és l'ús de cordes i lianes, que devien tenir un paper essencial des del punt de vista arquitectònic. D'altra

banda, tal com podem veure en aquest catàleg, l'elaboració de cordes i cordills i l'aprofitament de lianes estan ben documentats al jaciment de la Draga.

El segon aspecte destacable per a la caracterització de les construccions de fusta són les mides i dimensions dels elements arquitectònics excavats. Es tracta d'elements estructurals de fins a quatre o cinc metres de llargada, de forques tombades de fins a més de tres metres de longitud i de pilars clavats fins a més de dos metres de profunditat. Partint de la longitud màxima dels elements arquitectònics, suggerim que les estructures podrien tenir una llargada mínima de cinc metres. A partir d'aquests elements arquitectònics principals, la resta de fustes arquitectòniques de dimensions menors que trobem al jaciment devien anar situant-se de forma encavalcada o entramada entre si, omplint els espais entre els elements principals i creant, alhora, sostres, parets o terres.

Per altra banda, partint de la llargada de les forques tombades, suggerim que aquestes construccions de fusta podien tenir fins a tres metres d'alçada. Les forques, tal com s'ha comentat, devien ser elements estructurals bàsics a partir dels quals es podien recolzar i acoblar amb cordes altres elements estructurals i, per tant, devien ser pilars que, per complir la seva funció, havien d'estar en posició vertical. D'aquesta manera, de la llargada màxima de les forques deduíem l'alçada màxima d'aquestes construccions.

L'últim aspecte destacable, pel que fa a dimensions de les fustes arquitectòniques, és la profunditat a què es van clavar els pilars. A la Draga s'han documentat pilars clavats a més de dos metres de profunditat respecte al sòl. Es tracta d'una fonamentació realment destacable. És per això que suggerim l'existència d'estructures d'un pes important, que necessitaven aquesta fonamentació. Aquest pes concorda perfectament amb el de cabanes de fusta

construïdes sobre plataformes amb les dimensions que acabem de descriure (Fig. 31).

El tercer, i últim, aspecte principal que ens permet establir les característiques de les construccions de fusta és la forma amb què aquests elements es distribueixen en el jaciment i com es relacionen entre si. En aquest sentit, hi ha dos aspectes que cal tenir en compte: la forma de la coberta i la forma de la planta d'aquestes construccions.

Els pilars de fusta de la Draga presenten de manera habitual una certa inclinació que no s'ha produït de forma natural. Aquest fet ens permet suggerir, a manera d'hipòtesi, que devien ser cabanes amb cobertes a doble vessant construïdes sobre plataformes de fusta aixecades sobre el subsòl humit de la vora de l'estany (Fig. 32).

Hi ha també altres elements que ens permeten suggerir la forma de la planta d'aquestes construccions: les característiques dels patrons de caiguda de les construccions documentades, l'acoblament *in situ* d'algunes de les fustes arquitectòniques documentades i la disposició espacial dels pilars. Així doncs, partint de tots els elements fins ara esmentats, podem definir les construccions de la Draga com a cabanes de planta quadrangular o rectangular que amidarien com a mínim cinc metres de llargada, amb cobertes a doble vessant d'una alçada d'uns tres metres, i construïdes sobre plataformes de fusta.

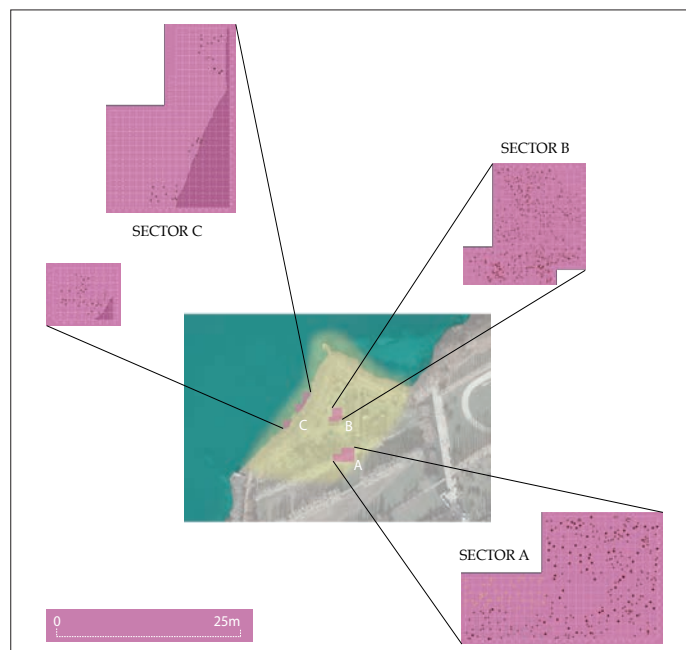

Fig. 31. Situació dels pilars de fusta en cadascun dels sectors excavats a la Draga.

Fig. 32. Imatge ideal del poblat neolític de la Draga. (Font. F. Riart)